

[Hans Thyge Jacobsen.]
og agter virkelig at sætte noget ind paa, at vi kan komme et Skridt videre med dette Arbejde, maa det være mig og mange andre tilladt at have den Formodning, som jeg omtalte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det ærede Medlem, som nu talte, synes at have megen Omsorg for, hvorvidt det ærede Medlem Hr. Steen staar alene eller ikke indenfor sit Parti med sin Opfattelse vedrørende de her nævnte Spørgsmaal. Men ikke blot dette, men ogsaa det socialdemokratiske Parti nærrede det ærede Medlem jo en meget stor Interesse for i denne Sag. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at naar den højtærede Kirkeminister taler om denne Sag her, saa er de socialdemokratiske Medlemmer naturligvis ikke uvidende om denne hans Stilling; det ærede Medlem kan være ganske rolig: den højtærede Kirkeminister har sikkert sit Parti bag sig i denne Sag — og hvorfor skulde han ikke have det?

Det er i øvrigt underligt, for det konservative Folkeparti har nu gennem mange Aar forsøgt at holde sig oppe paa den Talemaade, at man vilde have Tjenestemændene, Embedsmændene, godt aflønnede, men saa skulde man ogsaa have færre af dem; man skulde have faa, men vellønnede Tjenestemænd. Men nu, efter at Rigsdagen gennem hele Nedskæringsperioden har holdt Præsterne udenfor Nedskæringen . . . (*Hans Thyge Jacobsen:* Det er ikke rigtigt!). Naa, er det ikke rigtigt, ja, det behøver vi ikke at komme ind paa i Aften igen, det blev debatteret her i Aftes. I alt Fald er ingen i Tvivl om, hvor let Præsterne i Forhold til andre og navnlig de lavt lønnede Tjenestemænd slap gennem Nedskæringerne. Naar Forholdet er det, at der her i København i Holmens Sogn til 8 700 Mennesker findes fire Præster, i Frederiks Sogn til 7 900 Mennesker tre Præster og i Garnisons Sogn til 6 100 Indbyggere tre Præster, medens man jo dog i St. Stefans Sogn kan nøjes med to Præster til 16 000 Indbyggere og i St. Johannes Sogn med tre Præster til 25 900, saa er det klart — ogsaa paa Baggrund af de Oplysninger, som Kirkeministeren gav her forleden Aften med Hensyn til Guldbjerg-Nr. Sandager, Skovlænge-Gurreby o. s. v., en Række

Sogne, hvoraf nogle kun havde ganske faa Hundrede Indbyggere —, at her maa der ske en Forandring.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg hørte det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen tale om de sociale Reformer og det uheldige i, at disse kædedes sammen med andre Spørgsmaal. Jeg maa efter den Varme, hvormed det ærede Medlem talte, faa den Formodning, at han er kommet i et forkert Parti, thi det Parti, det ærede Medlem tilhører, har virkelig ikke været ængsteligt for at hjælpe Venstre med Hensyn til Nedskæringer paa de sociale Love, det har man ikke næret nogen Betænkelighed ved.

Det ærede Medlem spurgte om Socialdemokratiets Stilling med Hensyn til Statens og Kirkens Adskillelse. Det er slet ikke paakrævet at forlange det frem i Ministeriets Arbejdsprogram, thi det staar i Socialdemokratiets Program, og derefter arbejder vi. Det ærede Medlem kunde maaske gøre sig den Ulejlighed en Gang at gennemlæse det socialdemokratiske Program — det burde for øvrigt ethvert Meneske gøre, der beskæftiger sig med offentlig Virksomhed —, saa vilde det ærede Medlem faa Svar paa dette Spørgsmaal og behøvede slet ikke at henvende sig til Regeringen og spørge om dens Stilling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Til den ærede sidste Taler skal jeg sige, at jeg naturligvis for mange Aar siden har læst det socialdemokratiske Program, men det, som jo er det paafaldende, og det, som vi andre spørger om, er, om den nuværende Regering og det nuværende socialdemokratiske Regeringsflertal agter at arbejde efter dette sit Program, eller om de paa vigtige Omraader og altsaa paa Omraader, som har Interesse i hvert Fald for mig, agter at lade Koalitionen med det andet Regeringsparti bestemme, i hvert Fald til en vis Grad, baade Tempo og Iver.

Til det ærede Medlem Hr. Lundberg skal jeg sige, at den megen Talen om de smaa Sogne kan jeg som alt oplyst ikke forstaa. Om et Sogn er lille eller stort, det kan ikke afgøres ud fra, hvor stort